

DIOGEN© PRO KULTURA MAGAZIN CULTURE MAGAZINE

Selda Kaya

Poetry

ESKİ ZAMAN

yalnızlık ruhuna vuruyor gecenin
vakitsiz dolaşırken sokak aralarında
ağır aksak susmalara kalıyor dilim
gül tomurcuğu devinirken çıkınımda
ateşe ve suya dalgalanıyor zaman

ovasız mevsimlerden nalsız atların geçiyor
kızıla bürünüyor vaktin şakağındaki yüzüm
ah annem yetim bir dil çiseliyor
kış akşamı gözlerinden üşümüş bir gül yağıyor

bir tarihe saplanıyor ayna
ağrıyor gamzelerimde gölgeler
bir gül kalıyorum yolla yolcu arasında
namluya şiirler sürüyorum
üşüyor şarabın süryani rengi
çürüyor şehrimin iki yüzü

gözlerim
çocuksu bir el kopardı
eski bir rüzgar kopmadan dudaklarımın kıyısında
kayıp isimler sızmadan sevda yelesinden

ne güzeldir akşam yağmurlarında aşındırdığım sokaklar
yalnız kendine mi kapanıyor bu şehir
yalnız burada mı çöküyor akşamlar
yalnızlığımda eskidim, eskidin, zaman da eskidi....

YEŞİL MISRA

sevmek bu kadar güzelken
bir mısra ağladım
en koyu yeşilinden, bir çalım umut sürdürdüm yaşamaya
yeryüzü ölümsüzleşti ben sustum...

savurdum gözlerimi
seni gördüğüm an sevda yakıştı dizelere
al senin olsun öptüğüm bu gökyüzü
belki ay dolanır saçlarına

sen durma
efsunlu sabahlar getir bana
sonrası ölüm ötesi güzelliğin
seni öptüğüm an çırılçıplak sözcüklerim...

SOKAKLARA AY DÜŞMÜŞ

kırık rüzgarı kalmıştı Barış'ın
sarmış sigarasına karasevdayı dilsiz
yangın kesiyordu dudaklarını
elleri kadar yorgun yağmurlar
iniyordu ayrılık duraklarına
devriyeler uzaklaştırıyordu gözlerini
aynalara düşüyordu yalnızlığın talihi

ne sevimsiz gece
savaşların yırtmacına tünemiş kuşlar
ölü çocuklar doğuruyor
dağlardan aşağı uluyor zaman
ince sızı dolanıyor ayaklarıma
panzerlerin gölgesinde üşüyor suskunluk

bilsen! unutulmuş kentlerin yalnızlığını
göğe devrilmiş rüzgar
bozuyor kumral kadınların sessizliğini
gece, vur kendini
çürüsün yalnızlıklar
gizi kalmasın şiirin, yeryüzünün

SESİMİN KIYISINDA

bir sađanak bırak
uzak kasabaların damlarına
içimin gölgesinde karakol çığlıkları
öyle yanıyorum ki
yaralar düşüyor yürüdüğüm kayalıklara
bileklerimde kırık bir yel
koşuyor ellerine
sesimin kıyısında kimsesiz kalmış ölüm ilanları

gelinciklere tutulmuş
erik kokulu şiirler
yüreğime vurmuş üşüyor
günlük güneşlik bir sahil
belki de ağlamak
ama kimseler, bilmiyor
her yarayı da iyileştirmiyor ki şiir...

durma, git bu şehirden
bir gül at güz bakışlarından
bir şey söyle eski yaralarım
ah! çeksin
ayrılık çağına düşen ellerim
dağıtsın faust'un kalbini

ah! gözlerimi vurmasam bahara
deli bir yağmur yakışır saçlarıma
yalnızlık üşür
başı döner yıkılır bu şehir,
geçit vermez yalancı tanrılar
kava'nın parmak uçlarında ölür su sesi

YALNIZLIK GÖÇÜ

gözlerim göç veriyor, uzak
günbatısı acılar biriktirdim
kalbimin eteklerinde

alnımda kızgın gün yarası
dünlere araladım perdeyi
bilmem hangi gece severdi beni

ah bir atabilsem içime seni
sessiz bir çığlık vurulurdu belki
düşerdi çeperimden yaralar

yalnızlık göçünde esir düştüm
bir çocuğun kapkara gözlerine

her tufan dil ucumda zehir
göçmen bakışlarım tutuşacak
bir şarkı yürüyecek yitik dillere
tarihten düşecek eski sözcükler
binlerce gül sökülecek darağaçlarından
ayda bir kanayacak uzun saçlı kadınlar
çocuklar her an
yalnızlık göçünde esir düştüm
bir çocuğun kapkara gözlerine

ŞİİR ÇANAĞI

ey yeryüzüne adadığım gün!
düşersem gecenin orta yerine çıplak
o vakit
geçme gözlerimin kıyısından
ayaklanır çoğul yalnızlığım

ey yeryüzünün güzel şiiri !
susarsam yağamazsın
bir sevda öğlesinde
çal sesimi,
iklimsiz bir zaman çanağında
as beni batık mısralarına
dağların ardı şiir, biliyorum

MEKOPİRATI

MASAL BİZİM İLYADA

ıssızlık mevsiminde
çirkin elleriniz
sokağın bilincine
nasıl da zehir saçıyor
yorgunum
unutmamalıyım vurgun kuşlarını
tutsak umudun şıvgın elleriyle
katabilmeliyim göğün maviliğine

barış istiyorum nehirler üstü
bilmem kaçınıcı yaşımda
eskise sokağa dökülen yüzümün atlası
ıhlamur kokuları düşse de acılara
akşamlara acıyan yüzüm
biat eder mi dağ göllerinde yanan ateşe

mil çekilmiş harami tarihine şehrin

gidelim buralardan
öyle bir şehir dokuyacağım ki gözlerine
göç edecek tel örgülerden çığlıklar
başka şarkılar tenini okşayacak
başka yağmurlar sağaltacak dilindeki yaraları

hadi tut ölümün saçlarından
izbe yolculuğuna dök itirazlarını
lir çalınınsın kavuşmalara
çiğdemlerin avlusunda

akşam güne dönsün
posta kuşları yuvasına
seferimiz hep kendimize
yansın kimliksizliğimiz
vur ateşi sahra çölüne
masal bizim ilyada

KÜL VE SEVDA...

iki şehrin ağıdıyla
ateşliyorum gecenin ellerini
ay tünerken huysuzlanıyor gölgem
tufanlardan kuş biriktiriyorum sesinin alazında
kırılıyorum, yüzünde eskimiş bir aynada

eski yağmurlar çiselerken
şarap çanağında yıkıyor tanrılar
çalıyorlar sesimin kıyılarını
arınmış yeşil ezgi
gel incecik yoksul bir düş ol
saplan yorgunluğumun göğsüne
beni şarkılarımdan vuruyorlar

öp beni saçlarımdan,
avuçlarımda yarat tanrıyı
kış ölsün arzın zembereğinde

ben tarihin aykırı düşü
çelimsiz bahara bıraktım sevda ölülerini
izlerimi topladım seviştiğim sabahlardan
varsın şiirler değsin yarama
topla asırlık acıları tutuştur tenime

bir barış masalında vursunlar
sen savaşımlara tokuştur sesimi
eylül sağılsın zamanlardan
sen durma ölümü sektir dudaklarımda...

REYHAN KIYISI

yalnızlığı savurdum eski bir geceye
rüzgar esniyor uykusuz saçlarımda
bir uçurtma başkaldırıyor
duvar halısının şivanıyla kırılıyor yüzüm

bir sevdanın saçlarında yalnızlığım
yalınayak izler bıraktım uçurumlara
söyle teğet geçsin ölümü tanrılar

göçlerden fırat'a yürüyen sabahın
arka sokağına düşüyor tenim
iki şehrin göğsüne vurduğum sevda yeşili
dudağındaki şarapla kutsadım yeryüzümü

neden bilmiyorum
rüzgar okşarken esmer bir tarihi
bir ay dilinden tutuldu
mevsimler geçti içimden
ayak uçlarımla bastım şehrin karanlık sokaklarına
içine tutuşmuş kıyılarımda reyhan kokusunda ellerin
en mahmur zamanda seviştim bir öykünün dibinde
avcumda mest olmuş kelimeler
bir hayal güzelliğe vurduğum kendimi
ismi yoktu geceler boyu çaldığım çanların

hadi yüreğime dök esrik gözlerini
yüzümden dağılsın şehir meydanları
kalbi dursun içtiğim son sigaranın

bırak son fasıllarda sevda sözlerinden vurulsun şairler
ben yeniden doğarım antik çağdan
sarhoş bir bahar sabahına

YALNIZLIK GÖÇÜ

gözlerim göç veriyor, uzak
günbatısı acılar biriktirdim
kalbimin eteklerinde

alnımda kızgın gün yarası
dünlere araladım perdeyi
bilmem hangi gece severdi beni

ah bir atabilsem içime seni
sessiz bir çığlık vurulurdu belki
düşerdi çeperimden yaralar

yalnızlık göçünde esir düştüm
bir çocuğun kapkara gözlerine

her tufan dil ucumda zehir
göçmen bakışlarım tutuşacak
bir şarkı yürüyecek yitik dillere
tarihten düşecek eski sözcükler
binlerce gül sökülecek darağaçlarından
ayda bir kanayacak uzun saçlı kadınlar
çocuklar her an
yalnızlık göçünde esir düştüm
bir çocuğun kapkara gözlerine

LEYLA KAVMI

bir sen açarsın kirpik uçlarımda
üveyikler dolaşır saçlarımdan omuzlarıma
ne yana baksam vakur bir gün havalanır
bir dağ gölü söz batar avuçlarıma

ayak izlerime dolaşır başka kıyılar
bekler dağ yağmurlarında köyümün delikanlısı
bir öykü başlar sulardan akşamlara inen
parmak uçlarında şiirin muhalif dili

leyla kavmi başlar
tutuşur çavlanlar
savrulur rüzgarda umudun etekleri
ısıtır bizar beldelerim
büyür gözlerimde esrik tutkular
tarih öncesi öptüğüm dudaklarının izi,
kamaşır bilincimde
kuş uçurur deniz yalnızlığımın çöllerinde
eski aşklar toplanır eteklerimde

seferiliğim tutar
taşradan başlamıştır aşk ihtilali
vuracaklar beni sabahlarımdan

KÜL VE SEVDA...

iki şehrin ağıdıyla
ateşliyorum gecenin ellerini
ay tünerken huysuzlanıyor gölgem
tufanlardan kuş biriktiriyorum sesinin alazında
kırılıyorum, yüzünde eskimiş bir aynada

eski yağmurlar çiselerken
şarap çanağında yıkıyor tanrılar
çalıyorlar sesimin kıyılarını
arınmış yeşil ezgi
gel incecik yoksul bir düş ol
saplan yorgunluğumun göğsüne
beni şarkılarımdan vuruyorlar

öp beni saçlarımdan,
avuçlarımda yarat tanrıyı
kış ölsün arzın zembereğinde

ben tarihin aykırı düşü
çelimsiz bahara bıraktım sevda ölülerini
izlerimi topladım seviştiğim sabahlardan
varsın şiirler değsin yarama
topla asırlık acıları tutuştur tenime

bir barış masalında vursunlar
sen savaşımlara tokuştur sesimi
eylül sağılsın zamanlardan
sen durma ölümü sektir dudaklarımda...

LEYLA MEVSİMİ

bir sevda sözüyle açılırim geceye
açıklarımaya dağılır hüznler
göğsümde uyuturum iki kişilik akşamları
ölümü ararım yüzünü silen aynalarda

üzünç mevsimlerinde hep kendini vurur şiir...

kehribar sarısı yağmurlar düşürürüm
gün batımı değmiş sokaklarında üşütmeden
eteklerime tutuşur bahar
yüzüme çarpar gün,
bekler gece
savururum güneşe sürgit birzaman
bütün mevsimleri baharla boyadığım
geri gelecek mevsimler

zifiri bir zaman
nehir gözlerin, düşer uykularımaya
ceplerime toplarım bir bir eskimiş masalları
koşarak çekilirim seviştığımız akşamlara

yitik zamanlar! çaldığımdır başucundan

bak gece trenleri sustu
gel sonbahar vardiyasında sev
saçlarımı
bir de şiir yakalım karşılıklı, hafif esrik olsun
yüzüme tütsün yalınayak bir bahar
tenin takılıp kalsın dudaklarımaya
sarhoşluğunda leylan olsun kalbim

BAL KIVAMINDA ZAMAN

bir yanım yalnızlık
içindeyim sessizliğin
sen şarkılar söylemeye devam et
şiiirlerinden öpmeliyim arsızca
tarihini düşmeden kısa hayatın
uçurmalıyım yüzümde oyalanan kuşları
serkeş yağmurlar, yağdı yağacak
uzanmalıyım dizelerin kıyılarına
ağız dolusu sevişmeden önce
yanaşmalıyım ellerine ayaklarına

bir bilsen sevsem gözlerini düşecek bu şehir
bakışlarını sürmeliyim namlunun ucuna
koyu bir sevda vaktinde
sesine aralanır perdelerim
güzelliğine çıkacak tüm sokaklar

bir yanım akşam üstü içindeyim zamanın
hadi ürkek bir cigara yakalım rakı sofrasında
yok sayalım gecenin dışında kalan zamanları

bir bilsen nasıl da patlıyor tomurcuklar yüzyılından
gök boşalıyor caddelerime
sür sarhoş atlarını karanlığıma
ay döşesinler şehrimin orta yerine..
bana her yer hasret, bana her yer senin gözlerin

bir yanım bahar, içindeyim dünyanın
sen elimin altında sıcacık, bal kıvamında
zamanındayım aşkın
uzatsam saçlarımı dolandır rüzgarlarına
benim soluğum kesilir senin sesin
kapanmış dudakların ıssız kuyularına
ben mayhoşluğuna sarılıyorum
sen vapurların güvertelerine

bir bilsen ihtilallerin ortasında nasıl da üşüyordu zaman
adınla ısınıyordu kesildiğim aşk
yüzümde ayaklanıyordu eylül alazları
büyük zamana düşüyordu sevdalar
ama gözlerim diyorum onlar koşuyordu
yeryüzünden habersiz....

AŞK-I LAL

ne yakıcıdır söylemek
susarsın eskimiş köşe başında
yaşamak ağrısı bulaşır öpüştüğün sokaklara
serseri bir bulutun yelkeni kırılır
dili geçmiş kalbimin maviliğinde
düşlerin gölgesinde yağmura tutulur sesim

sen masanın başında yoksul zamanlar sayıyordun
bir kahve içiminde öptün avuçlarımdan
yeşil bir nehir uzandı ayaklarıma
saçlarıma vurdu akşam güneşi
ben en çok gözlerini özlüyorum şimdi

bahar kuşlarını düşünüyorum
kasımpatılar konuyor kirpiklerime
boynumdan aşağı arsız güz vakti

seni düşünsem zangoçlar koşuyor
ben aşka mayısı çalışıyorum sen eros'un benliğini
sen gözlerini bırakıyorsun karşı kıyıya
ben bir avuç şiiir uçuruyorum
gül döküyorum ölümsüzlüğüne

dudaklarımda ıhlamur kokusu
bir akşam üstü kıyılarına vurabilirim

bir vaha ayaklanır şehrimin öksüzlüğüne
vadilerinden geçen bir treni öperim sessizce

çılğın kuşlar su içer içimden
seni çiselerim aşk- ı lal sabahlarımin yüzüne

ellerin güzelleşiyor göğsümde
yüzün düşüyor dudaklarıma
şarkı söylemek istiyorum
bir sevişmenin ihtilalinde
nehir ayna tutuyor kalbime
ve ben ölmeli miyim aşktan
koşmalı mıyım fundalıklara

ben aşk-ı lal
yazarsam aşktan, yazmazsam şiirsizlikten öleceğim...

SARHOŞ IRMAK

aşkın kızılığını çaldım
kalbinin sokaklarından

herkes biraz yaralı biliyorum
bir şiir zamanı doğurmuş annem

şakağıma dayadığım kalemlerle
seni yazacağım her gece
kelimelerin kasıklarına

serkeş bir düşünüşüyecek
ayağı sürçen yalnızlıktan

sevda neydi
neydi ayrılık

atlas hırka dokudum
arzın kayıt dışı mısralarına
ellerimde iki şehir
yağmura düşürüyorum uzaklığını

yüzün öpse tenimi örtse üstümü gece
öyle severim ki seni helak olur kavimler
deniz açar üzerime körkütük sarhoş
imgeler biriktirim, yoksul

eylül sabahları hep o hüseyini şarkı
ellerime dökülse sonbahar
sen yine beni sev
kitapları demle
şarabı aç
sonrası ölümüne dans
sen yeşil ,cıvıl, ben lal, sarhoş...

VARDİYA SEVİŞMELERİ

gecenin ağrısı değmiş sokaklarıma
bahar kuşlarının boynu bükük
ekime aralanır hüznü aşklar
sevda çeker yaralı akşamlardan
rüzgar seker saçlarımda
yüreğime dolanır son vardiyadaki sevişmeler

gökyüzü yarattım
mavi bir umuda benzer
eteğinde deniz kuşları
gül saçacaklar güzelliğine
aşacaklar bana benzeyen köyleri,kentleri,denizleri
incitmeden kıyılarıma vuracaklar seni...

CEYLAN GÖZLÜ DİZELER

üşüyorduk iki şair
ellerimizde bin yıllık nazende zaman
tufanlardan kalma gözlerimiz
tutkunduk divane yalnızlığımıza

üstümüz başımız sahipsiz,
ellerimizde serçemsi anılar
bir güzel akmışız nefti günlere

gül yaktık Fırat'ın ateşinde
ay dolandı saçlarımıza
uzanmışız ceylan gözlü dizelere
bir masal koşuyor zembereği patlamış
aklımı alıyordu yeşile çalınan
bu hüsnü aşk

avuçlarımızda kuyulardan çalınmış ayetler
ezgiler sunuyoruz tanrıların gül bahçesine
rüzgarı yanına almış bir yağmur yıkıyor dilimizi
parmaklarımızı yakıyor şiir
bahardan kalma sabahlar salıyoruz yeryüzüne
susarak yağıyoruz aşka ve şaraba..

GÜL SATMAYANA ŞİİR

reyhan kokusu taşırdı kadınlar
küçük dar sokaklar arasında uzanırdı yol
yokuş aşağı kaygı ve korku salardı
çıgıllıklar basarken kan damlardı karanlıktan

soğuktu kocaman elleri vardı adamların
çirkin yüzleri fırtına öncesiydi
ses verirlerdi kurşuna benzer
kimliksiz

bir bulutun avlusunda çırpınırdı zaman
ağlardı iklim nehirler boyu
duyulmazdı acının rengi
görülmezdi yaranın kokusu
geceye dem tutulur hüznünlere bulaşırdı aşklar

çınar ağaçları vardır ya dolu dizgin
yeşilin göğsünde geriye akıtır zamanı
babam gibi gül satmazlardı yüzleri
ve güzel kadınlar sevmezdi çirkin adamları..

BALIKÇI KAHVESİ

geceyi sarmış yoksunluğuna
yaprak hışırtısında kar soğuğu yüzüdü akıp giden
bir balıkçı kahvesinde
bir de gülüşü

gözlerini sundu bana
oturmuş bir uzaklığın başında
yerlere dökülmüş korkularını topluyordu

bir şehri omuzlayıp güneşe sürerdi aksak atını
omuzlarına dökülen saçlarını taşırdı rüzgar
denizin yeşilliğini süsler fırtınalarında
gözleriyle severdi beni
tenimi yakar aşkı alırdı özgürlüğünden

kimse bilmez baharı taşır kuşların dili
ne zaman yansa bir ateş
avuçlarımıza bir kıvılcım düşer
tenimi solusa güneş yanardı

ÇAĞIR BENİ BİR GÜLÜN GÜZELLİĞİNE

şairim,kutsalım,şiiirim
tanrılardan çaldığım
ateşi kül edip şiir yaptığım
sonra benimdir bu ateş diye kandırıp
dudaklarındaki ateşle yandığım...
gel!
bir gülün güzelliğine çağır beni
bilge şairin esrik rüzgarını kat sufi sevişmelerimize....

hüzün trenleri geçip durmasın şiirlerimizden

NEKOPİRATI

-LEYLİM-

güzün koynunda iki nehirdik seninle
eski şehrin gazellerine akıyorduk
adını koyamadığım bir zamanın eşliğindeydi umut
nicedir yorgunluğum düşüyordu akşamlara
bilmem kaçınıc mevsimine girmişti kainat...

bir yağmur yağıyordu zamandan
camlarını kırarak yalnızlığın....

ayaklarıma tarih devrildi annemin sözleri
ey benim güzel leylim!
ölümcül sızılara ay dola ellerinde
avuçlarında iyilik dolaş sabahları...
zemheriye kırma dümenini
şaha kalksın kalbinin atları...

madem ki bahar saçlarımdı
ne den alev alıyordu zemheri yalnızlığım

gel metruk yaralarımın sağalt beni
belki kadim aşkların gölgesine sığınır yüzüm
bir ay ışığı dolaşır zaman yorgunu ayaklarıma

bırak dağların yüreğinde eski bir aşk çınlasın
şavkın düşün yeryüzünün en asi gecesine
saçlarım seninle zarif sabahlara tutuşsun
güz inceliğin düşün bal rengi gözlerime

sen dizelerimin zehrine güzelliğini katan adam
bana bir umut ver öncesizlikten ve şimdiden
şiir yapsın ellerin leylim gecelerime

bana yaşadığın şehirden bakışlarını getir
içinden şiirlerim geçsin
senden kalan zehir bir yalnızlık getir
içinden yeşil gözlerin geçsin ...

- UYKUSUZ YARA~

hangi yarımı uyutsam kıyılarında
çekip gitmeden umutlarım
en zifir gecelerime düşür kendini
sakladım güzelliğimi aşkın masum saatlerine

annelerin öğütlerinden geçen masallar getir bana
kırık sözcükleri dövsün demirci ustaları
bahar gelmeden git
güz kokusu sarsın ellerimi

bana bir ay getir
bir mutluluk uzaklardan
üstünü bırak
şiiir olsun sokak sevdalarına...

saçlarımı dola avuçlarına
bir gece yarısı sevişmesinde kalsın herşey
sesimin en ince yanından
esrik şiiirler düşüreyim yalnızlığımıza.

ŞEHLA DENİZ

bana bir ay getir içinde sen saklı
şiiir dökül saklıyı bulduğumda
al saçlarımı sularından geçir
avuçlarındaki narin ırmağın
aşk olsun vardığımız o şehla deniz

GÜL KURUSU

ben tanrıya şiir gönderen kadın
düşlerim ellerimde ceylan koşusunda
öyle aşktan öte bir bahar saati vurulur içimde
parmaklarımda kuş sesleri
gül kurusu bir sevda sürüyorum dünyanın yüzüne

yıkanmış sıcak çayın kokusu vurur kalbime
güzün serinliğine dökülür sevda sözleri
neydi ücra köşeye çekilmiş mevsimin adı
çiy taneleri yağmış firuze bir aşk mıydı

sonbahar utkusunda durdu vakit
gözleri yeşil toprak bıraktı akşam saatlerine
bir ay ışığı geziniyordu ayaklarında
belki bir sağnak umut vuracaktı öyle uzaktan
toprak damlarımıza çiçek ekecek elleri

gözleri kadar genç bir rüzgar esecek zihnimde
saçları kadar hafif bir yaşamak ağrısı başlar
bir tutam kış koşar zamandan
ben istifamı basarım ölümlere
geride kalır ayrılık korkusu

keşke karışsa kalbimin aklı
çağlardan öte bir saatte
ya ben de değilse gözleri
ya elleri ellerim değilse
nasıl dayanır bunca güzel sözcüklerim
eskimiş havalarda
yalnızlıktan,şiire savrulmuş dizeler...

7.01.2021.g.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>